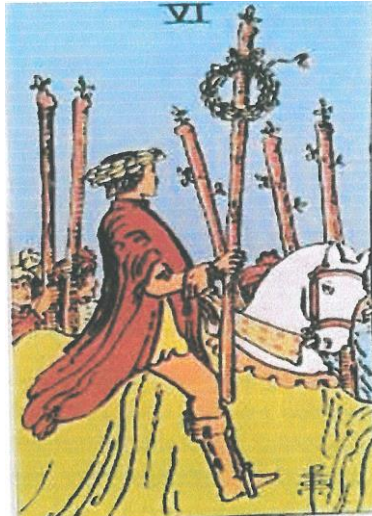

BÍLÝ KLOBOUK

Žili, byli tři bratři. Dan byl nejstarší s hnědýma očima a havraními vlasy. Velice toužil po slávě a bílém oři. Jenže na místo svého vysněného koně jezdil na malém šedém oslíkovi orat pole.

Prostřední bratr Alex byl dřevorubcem. Z práce měl věčně umazané blondáté vlasy. V modrých očích byste mohli vidět sen vlastnit velký dům a hromady zlatáků.

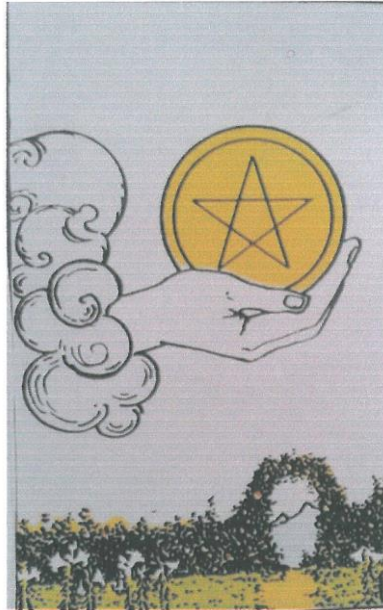
Třetí, nejmladší bratr Jakub, se učil kovářem. Byl velmi pracovitý. Při práci musel odhrnovat své hnědé kudrnaté vlasy z tváře a své modré oči měl načervenalé od nedostatku spánku. Stejně jako jeho bratři měl i on tajné přání. Chtěl by zažít spoustu dobrodružství.

Jednoho dne když i nejmladší z nich oslavil patnácté narozeniny, se vydali společně do světa, aby si splnili své sny. Směr určoval Dan. První dny cestovali různými krajinami. Zdolali vysoké skály, přešli úrodná pole i zelené louky. Sedmý den výpravy se jim v hlubokém lese zjevil tajemný muž, který se představil jako Krym. Rozestavil před ně sedm pohárů, ve kterých se ukrývaly různé věci. Krym nejprve přistoupil k Danovi a nechal ho vybrat jeden pohár. Dan neváhal a vybral si ten, ve kterém ležel vavřínový věnec, jenž symbolizoval stejnou slávu, jakou měl Caesar. Pak byl na řadě Alex, ten se chvíli rozmýšlel, jestli zámek nebo peníze. Nakonec zvolil peníze. A poté muž ukázal na Jakuba. Nejmladšímu bratrovi se nejvíce zamlouvala bysta, ve které by se mohlo schovávat mnoho vědomostí. Pak si však vybral bílý klobouk, který ho zaujal svou krásou a tajemnem. Poděkovali za dary a vydali se opět na cestu. Dan se ještě ohlédl, ale Krym ani zbylé poháry nikde.

Dvanáctý den došli do královského města s vysokými hradbami. Město bylo tmavé a velice ponuré. Od prvního kolemjdoucího se dozvěděli o smutku krále a věznění princezny Elišky velikým obrem. Rozhodli se pomoci panovníkovi a této zemi. Nechali se ohlásit u krále. Vstoupili do hradu, kde je již očekával. Vítal každého odvážlivce, který se pokusí zachránit jeho dceru Elišku. Ta je uvězněna v Obrově jeskyni. Každý den se Obr dožaduje měšce se zlatáky na oplátku za to, že nesí princeznu. Již mnoho statečných mužů se pokusilo Obra přemoci, ale zatím bez úspěchu. Král se obával, že jednoho dne nastane čas, kdy pokladnice bude prázdná. Bratři mu slíbili, že jeho dceru přivedou zpátky. Nechali si ukázat dočasný domov zlého Obra. Stoupali nahoru k jeskyni. Když ho uviděli, dohodli se, že ho musí přechytračit. Společnými silami se jim to podařilo. Zlého velikána zabili a nakonec vysvobodili princeznu.

Všichni čtyři se vrátili do hradu. Bylo velké veselí. Král dal svolení k Eliščině svatbě s Danem a tak země dostala nového krále. Tím se také Danovi splnilo přání. Byl oslavován a na hlavě měl korunu, jako vavřínový věnec Caesar. Ani na Alexe a Jakuba se nezapomnělo. Alex dostal funkci pokladníka a správce jednoho ze sousedních panství. Jakuba pasovali na rytíře a zároveň se stal generálem královského vojska. S tímto oddílem podnikali různé výpravy. Po jedné takové úspěšné bitvě našel bílý klobouk. Byl to ten, který si vybral u Kryma v lese. Napadlo ho, co klobouk umí a k čemu slouží. Jaké jsou jeho vlastnosti. Nasadil si ho a uslyšel burácející smích. Již to nebyl ten starý dobrý Jakub, vzápětí mu jeho modré oči zešedivěly a mozek mu zahltila černá magie. Vyhledal své bratry. Vytasil meč a dožadoval se pozice krále, jinak zemřou. Alex a Dan se rozhodli bránit. Začal krutý, velice napínavý boj mezi bratry do té doby nevídaný. Dlouho bojovali proti zkušenému generálovi Jakobovi.

Nakonec se Danův meč zabodl do Jakubova srdce. Ten se zhroutil k zemi, všude obklopen krví. Poslední, co jeho bratři viděli, byla přeměna ze šedivých očí zpátky na jeho čistou modrou barvu. Pak jen vydechl a nastal konec jeho života. Bílý klobouk, tvůrce všeho zla, hodili do studně, kterou zaházeli kamením, aby se již něco takového nikdy neopakovalo.

Dodnes bílý klobouk čeká zasypan pod zemí na nového vlastníka. Oba bratři žili spokojeně a již nikdy netoužili po žádných, velkých změnách.

Alena Bílková (tercie)